

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 80

Vydána dne 19. prosince 1960

Cena 40 haléřů

OBSAH:

182. Vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství o bezpečnosti práce při obsluze hospodářských zvířat

182

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství

ze dne 13. října 1960

o bezpečnosti práce při obsluze hospodářských zvířat

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství stanoví v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a Ústřední radou odborů podle § 10 odst. 1 zákona č. 87/1951 Sb., o bezpečnosti při práci, a podle § 7 zákona č. 51/1954 Sb., o bezpečnosti při práci v jednotných zemědělských družstvech a u jednotlivě hospodařících rolníků:

objektech a zařízeních zemědělských závodů,*)

b) uložená jím orgány inspekce práce;

2. seznámit osoby, které obsluhují hospodářská zvířata (dále jen „ošetřovatele“), s ustanoveními této vyhlášky a dbát na její dodržování.

§ 3

(¹) Obsluhu hospodářských zvířat mohou provádět jen osoby určené chovatelem k obsluze zvířat, které

a) jsou — pokud se dále nestanoví jinak — starší 18 let,

b) jsou tělesně i duševně způsobilé,

c) byly napřed s obsluhou zvířat na pracovišti prakticky obeznámeny.

(²) Věkové omezení, uvedené v odstavci 1, se nevztahuje na učně, kteří vykonávají obsluhu hospodářských zvířat pod odborným dozorem v řádném učebním poměru a na žáky všeobecně vzdělávacích a odborných škol, kteří tuto obsluhu vykonávají pod odborným dozorem v rámci praktického výcviku.

§ 4

(¹) Chovatelé jsou povinni opatřit pro ošetřovatele ochranný oděv, obuv a ochranné pracovní pomůcky, jakož i hygienická zařízení v rozsahu, stanoveném příslušnými předpisy.**)

Všeobecná část

§ 1

(¹) Tato vyhláška se vztahuje na bezpečnost práce při obsluze koní, skotu a kanců (dále jen „hospodářská zvířata“).

(²) Obsluhou hospodářských zvířat se rozumí jejich ošetřování a jiné zacházení s nimi.

§ 2

(¹) Vedoucí zemědělských závodů, představenstva jednotných zemědělských družstev a ostatní chovatelé hospodářských zvířat (dále jen „chovatelé“) odpovídají za zajišťování bezpečné práce při obsluze hospodářských zvířat.

(²) Chovatelé jsou povinni:

1. činit všechna opatření nutná k zajištění bezpečné a zdravotně nezávadné práce při obsluze hospodářských zvířat, zejména opatření

a) stanovená touto vyhláškou, popřípadě předpisy o bezpečnosti při práci v provozních

*) Vyhláška č. 135/1956 Ú. l., o bezpečnosti při práci v provozních objektech a zařízeních zemědělských závodů.

**) Směrnice pro poskytování ochranných oděvů, obuvi a pomůcek pracovníkům v zemědělství a pro vybavení společných zařízení v zemědělských závodech (poř. č. 7/1960 Věstníku ministerstva zemědělství).

(²) Ošetřovatelé jsou povinni při obsluze hospodářských zvířat používat ochranného oděvu, obuvi, ochranných pracovních pomůcek a hygienického zařízení.

§ 5

Hospodářská zvířata se zlozvyky, ohrožujícími bezpečnost ošetřovatelů, musí mít stálého ošetřovatele. Při změně ošetřovatele musí se chovatel postarat o to, aby nový ošetřovatel byl podrobně seznámen s vlastnostmi těchto zvířat.

§ 6

(¹) Přistoupení k hospodářským zvířatům a zacházení s nimi musí být klidné a rozhodné. Přistoupení k hospodářskému zvířeti musí předcházet upozornění hlasem; ke zvířeti, odpočívajícímu v leže, lze přistoupit teprve, až vstane.

(²) Bití a dráždění hospodářských zvířat je zakázáno.

§ 7

Vstupovat do zařízení pro ustájení hospodářských zvířat a jiných prostorů, vyhrazených hospodářským zvířatům (např. výběhy, ohraničené pastviny), mohou jen ošetřovatelé, chovatelé nebo osoby chovatelem určené. Výjimečně mohou do těchto prostorů vstupovat i jiné osoby, avšak jen se souhlasem chovatele a v doprovodu ošetřovatele nebo pracovníka chovatelem určeného.

§ 8

V zařízeních pro ustájení hospodářských zvířat je nutno zachovávat klid, zejména při obsluze zvířat, a udržovat pořádek a čistotu; chodby v těchto zařízeních musí být vždy volné. Zařízení pro ustájení zvířat je chovatel povinen vybavit dostatečným počtem osvětlovacích těles odpovídajících bezpečnostním předpisům a zajistit nouzové (noční) osvětlení a vhodné větrání. Vedení a vypínače elektrického proudu v těchto zařízeních musí být vodotěsné a dostatečně chráněné proti poškození.

§ 9

(¹) Při přepravě hospodářských zvířat po železnici nebo motorovým vozidlem (včetně přívěsného vozu) musí zvířata provázet ošetřovatel. Před naložením zvířat je ošetřovatel povinen se přesvědčit, zda podlaha, stěny a popřípadě střecha dopravního prostředku jsou pevné a nepoškozené a zda ze stěn a podlahy nevyčnívají hřebíky nebo jiné ostré předměty. Zjištěné nedostatky je nutno před započátkem přepravy odstranit.

(²) Při nakládání hospodářských zvířat je nutno použít stabilní nebo pojízdné (přenosné), náležitě zabezpečené rampy. Nakládací můstek musí být řádně připevněn. Velká hospodářská zvířata musí být v dopravním prostředku přivazována na krátko a jednotlivě.

(³) Nakládání a vykládání hospodářských zvířat může provádět jen ošetřovatel nebo jiný pracovník za pomoci ošetřovatele.

Zvláštní část

Koně

§ 10

(¹) Koně ve stáji: musí být odděleni pohyblivou přepážkou a pevně uvázáni za ohlávkou zpravidla dvěma vazáky (řetězy).

(²) Ve stáji bez pohyblivých přepážek (volných stájích) lze umístit jen klisny a hřebata.

(³) Koně ve volných stájích a boxech je třeba uvázat jen při podávání jadrného krmiva nebo při jejich čištění.

§ 11

Koně kopaví nebo kousaví musí být umístěni na konci stájové řady; tyto koně je nutno označit výstražnými tabulkami, a to i mimo stáj.

§ 12

(¹) Při čištění koně musí ošetřovatel stát vždy po boku koně. K čištění koně není dovoleno používat hřebíčku; hřebíčku lze používat jen k odstranění prachu a nečistoty z kartáčů.

(²) Koně kopavé nebo kousavé lze čistit jen na stání; krmit je lze jen z krmné uličky, a není-li ve stáji, ze sousedního stání.

§ 13

(¹) Postroje musí být pevné, musí být udržovány v dobrém stavu a přízpusobeny tak, aby koni nezpůsobovaly odřeniny a otlaky; postrojování koní do nevyhovujících postrojů je zakázáno.

(²) Před postrojením koně je ošetřovatel povinen koně nejdříve obrátit hlavou do stájové uličky, z níž se do stání vstupuje, a takto obráceného koně nejdříve naučit a pak postrojít. Koně kousavé je nutno opatřit náhubkem.

(³) Při vyvádění a vedení koně musí jít ošetřovatel po jeho levé straně a nesmí připustit, aby otěže, opratě nebo postraňky byly vláčeny po zemi; třmeny při vyvádění nebo vedení osedlaného koně nesmějí volně viset.

(⁴) Omotávání otěží nebo opratí kolem ruky nebo těla při vedení nebo řízení koně je zakázáno.

(⁵) Zaučování mladých koní v tahu a pod sedlem musí být svěřeno jen zkušenému pracovníku. Při zaučování koně v tahu musí být mladý kůň vždy zapřažen spolu s klidným starším konem, zaučeným v tahu.

(⁶) Při zapřahání koní do vozu musí se ošetřovatel přesvědčit, zda je vůz v pořádku, zejména zda správně fungují brzdvy. Vůz musí být při zapřahání koní zabrzděn; postraňky lze zapnout až

po zapnutí držáku na ojí. Zapřažení koně nesmí být ponechán bez dozoru dospělé osoby.

(7) Při nakládání na vůz musí být opratě připevněny tak, aby byly ošetřovateli snadno dosažitelné. Při popojíždění vozu s nákladem (např. při svozu úrody) lze s vozem popojet jen po předchozím dorozumění s pracovníkem, který je na voze; při popojíždění vozu nesmí pracovník na voze stát.

(8) Přetěžování vozu nad jeho únosnost nebo nad tažnou sílu zapřažených koní není dovoleno. Pavuzy a provazy musí být z nepoškozeného materiálu.

§ 14

Vést koně po veřejných komunikacích lze jen ve spřežení nejvýše o třech koních. Každé spřežení musí mít alespoň jednoho ošetřovatele. Koneš kopaví nebo kousaví mohou být vedeni jen jednotlivě. Za vozem smí být uvázáni nejvýše tři koně.

§ 15

Plavit koně je dovoleno jen bez postrojů a pod dozorem zkušeného pracovníka.

§ 16

(1) Před připouštěním hřebce musí být klisna spoutána pevnými silnými provazy tak, aby je ošetřovatel mohl jednoduchým způsobem uvolnit. Ohon klisny musí být opatřen páskou.

(2) Při obsluze hřebců, používaných k plemennictví, nesmějí být zaměstnány ženy a osoby mladší 18 let.

§ 17

(1) Podkovat koně smí jen zkušený podkovář; při podkování koně musí dbát, aby nebyla ohrožena bezpečnost jeho ani ostatních přítomných osob.

(2) Neklidného koně může podkovář podkovat jen, je-li kůň při podkování držen dalším pracovníkem. Při podkování koně kousavého nebo kopavého musí ošetřovatel předem podkováře na tuto vlastnost upozornit.

§ 18

Ostré zuby na podkovách používané v zimě je nutno ihned po příchodu koně do stáje odšroubovat.

§ 19

(1) V letním období musí být koně opatřeni šabrákami (stěrami) anebo chemickými prostředky k ochraně proti bodavému hmyzu.

(2) Ocasy a hřívky nesmějí být neúměrně zkracovány.

Plemenní býci

§ 20

(1) Plemenný býk (dále jen „býk“) musí být ve stáji uvázán zpravidla za pevný dvojitý obojek

dvěma pevnými řetězy po každé straně volně procházejícími železnými kruhy, zapuštěnými hluboko a pevně do zdi pod žlabem; spodní konce řetězu musí být zařizeny tak, aby bez obtěžování zvířete řetěz napínaly, a opatřeny tak, aby neprošly železnými kruhy. Místo obojku může být použito pevných kovových kruhů upevněných na rozích zvířete (brýle).

(2) Je-li nutné uvazovat býky k dřevěným žlabům (např. při adaptacích stájí, výstavách) musí být učiněna vhodná opatření, která by zajišťovala bezpečnost ošetřovatelů.

§ 21

(1) Při obsluze býků musí být kromě ošetřovatele přítomen ještě jeden pracovník, a to v takové vzdálenosti, aby mohl v případě potřeby poskytnout ošetřovateli pomoc.

(2) Při obsluze býka na stání musí ošetřovatel přimět nejdříve býka k tomu, aby se postavil šikmo stranou, a tak si zajistit volné místo k obsluze.

(3) Při řezání paznehtů je nutno vždy býka uvázat a zajistit vodící tyčí. Přitom musí být mimo paznehtáře přítomni ještě dva pracovníci, určení chovatelem.

§ 22

(1) K bezpečnému ovládnutí býka slouží nosní kroužek, který se zvířeti nasazuje ve stáři jednoho roku. Nosní kroužek smí nasadit nebo vyměnit jen zkušený odborník.

(2) K snazšímu ovládnutí býka se zachycuje nosní kroužek pojistným řemenem nebo řetízem, upevněným kolem rohu.

§ 23

(1) Býk musí být veden vždy na vodící tyči, bezpečně zapnuté do nosního kroužku. Vodící tyč musí být asi 1,5 m dlouhá, pevná (zpravidla z tvrdého dřeva), na jednom konci s dostatečně širokou rukojetí a na druhém konci opatřena dvěma články pevného řetězu se speciální karabinou k zapnutí do nosního kroužku. K nasazení vodící tyče lze používat chytacího háčku.

(2) Při vedení býka musí jít ošetřovatel po jeho levé straně a držet vodící tyč tak, aby býka stále ovládal.

(3) K vedení býka může být použito místo vodící tyče též pevného lana. Býky, kteří mohou být voděni na laněch, určí v dohodě s ošetřovatelem chovatel.

(4) Býci ve stáři jednoho až dvou let mohou být voděni na ohlávce a pevném provaze; přitom je nutno býka zajistit také provazem provlečeným nosním kroužkem. Býky v tomto stáři, kteří mají sklon k zlozvykům, lze však vodit jen na vodící tyči (odstavec 1).

Sbírka zákonů č. 182/1960

(³) Nebezpeční býci musí být vedeni na dvou vodících tyčích, popřípadě na dvou pevných lanech dvěma ošetřovateli, každým z jedné strany.

§ 24

(¹) Při zavádění býků do výběhů musí mít ošetřovatel pomocníka. Po zavedení býka do výběhu musí ošetřovatel předat vodící tyč pomocníkovi, který zůstane u hrazení výběhu. Pomocník odepne z vodící tyče býka teprve, když ošetřovatel opustí a uzavře výběh.

(²) Při odvádění býka z výběhu přitáhne pomocník býka k hrazení pomocí chytacího háčku za nosní kroužek tak, aby mohl nasadit vodící tyč. Ošetřovatel odstraní uzávěr výběhu a převezme od pomocníka mezi hrazením vodící tyč a býka odvede.

(³) Nelze-li přitáhnout býka z výběhu k hrazení způsobem uvedeným v odstavci 2 a jde-li o býka mírné povahy, může ošetřovatel provést chycení býka za přítomnosti pomocníka přímo ve výběhu.

§ 25

(¹) Před hromadným prováděním býků musí být býci svazováni na vývazišti. Stání vývaziště musí být pevné, pokud možno dlážděné.

(²) Při hromadném provádění býků musí být býk, který je na kraji levé strany, veden na vodící tyči nebo na pevném laně; ostatní býci musí být navzájem k sobě připoutáni za řemenové obojky nebo kovové kruhy a pojistnými řetízky za nosní kroužky. O způsobu hromadného provádění býků rozhodne chovatel.

§ 26

Při vyvazování býků na pastvě uzavazují se býci řetězem za řemenový obojek nebo kovové kruhy k železnému kruhu, zapuštěnému v betonové kostce. Uvázaní býka je zajištěno pojistným řemenem nebo řetízkiem, připevněným k nosnímu kroužku.

§ 27

Ošetřovateli býků mohou být jen muži starší 18 let.

§ 28

(¹) Býci mírné povahy mohou být ustájeni v boxových stájích; výběr těchto býků provádí cho-

vatel. Každý box musí být opatřen volným průchodem do boxu nebo mít chráněné místo v rohu boxu.

(²) Do boxu vstupuje ošetřovatel jen za přítomnosti další osoby; při obsluze musí být býk uvázan.

(³) Při chytání býka musí být ošetřovatel vždy zevně boxu.

(⁴) Při vyhánění býka z boxu do výběhu je nutno otevírat dveře z venku směrem do výběhu. Mezi jednotlivými výběhy a při zdi stáje musí být volný průchod, aby mohl ošetřovatel při otevření dveří z boxové stáje do výběhu bezpečně projít do jiného volného výběhu nebo mimo výběh.

§ 29

Pro obsluhu býků při volném ustájení v salaších platí obdobně ustanovení § 28.

§ 30

Ostatní skot

(¹) Ostatní dospělý skot (včetně býků ve výkrmu od 6 do 12 měsíců) musí být ve stáji — pokud nejde o volné ustájení — pevně a bezpečně uvázan. Ustanovení § 22 odst. 1 a § 23 platí jen pro býky ve výkrmu ve stáji alespoň jednoho roku se sklonem k zlovykům.

(²) Ošetřování a úpravu paznehtů těchto zvířat mohou provádět jen zkušení pracovníci.

(³) Připouštění krav a jalovic je třeba provádět v připouštědle, ve výjimečných případech mohou být připouštěny volně na pastvě.

(⁴) Při veterinárních a inseminačních úkonech a při tetování musí být přítomen další pracovník, určený chovatelem.

§ 31

Kanci

(¹) Kanci musí být umístěni v oddělených kotcích nebo boudách s výběhy.

(²) Při vedení kance je nutno použít pevného asi 1,5 m dlouhého prutu.

§ 32

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Štrougal v. r.